

در دفاع از حقوق ملت ستمدیده فلسطین و نفی استانداردهای دوگانه در دفاع از حقوق بشر

دولت‌ها باید بر اساس «منافع ملی» کشورشان عمل کنند. حکومت ولایتی ایران چند دهه است که منافع ملی ایران و ایرانیان را هزینه‌ی سیاست کور آمریکا-اسرائیل ستیزی خود کرده است. شهروندان آزاد و جامعه‌ی مدنی اما می‌توانند خارج از دولت‌ها مواضع مستقل خود را داشته باشند. ما از همین منظر و بر اساس وجدان انسانی، اخلاقی و دینی خویش و با اتکاء به موازین حقوق بشر و اصرار بر عدم اتخاذ استاندارد دوگانه این بیانیه را صادر می‌کنیم.

ملت ستمدیده‌ی فلسطین بیش از هفت دهه است که زیر سایه‌ی اشغالگری زندگی می‌کند. حداقل از زمان صدور قطعنامه ۲۴۲ سازمان ملل و ترسیم مرزها در سال ۱۹۴۷ و نیز پس از انعقاد پیمان صلح اسلوانتظار می‌رفت که این تراژدی تاریخی پایان یابد. دولت اسرائیل اما با سرکشی در برابر قطعنامه‌های متعدد سازمان ملل هم چنان به سیاست اشغالگری، سرکوبگری و شهرک‌سازی در مناطق اشغالی ادامه داده است. حکومت‌های غربی نیز نه تنها با این ستم کنار آمده که در گفتار و رفتار کم‌کم کار شکل‌گیری و استمرار اشغالگری بوده‌اند.

دولت‌های مختلف اسرائیل، به ویژه دولت‌های نتانیا‌هو، به صورت‌های مختلف تلاش کرده‌اند با تضعیف جناح‌های میانه‌روی فلسطینی و تبدیل غزه به بزرگ‌ترین زندان رویاز جهان روند دیپلماتیک تشکیل کشور مستقل فلسطین را نابود کنند و اکنون میوه‌ی این ناپودی را می‌چینند. علاوه بر جنبه‌ی انسانی این فاجعه‌ی انکار شده، آن چه به ویژه نزد بسیاری از تحلیلگران مسائل جهان اسلام اهمیت دارد و به کارویزه‌ی نواندیشان دینی بازمی‌گردد این است که: زخم همیشه باز و خونین اشغال فلسطین مانع از دامن‌گستری گفتمان اسلام مدرن و مدارا‌جو شده است. چگونه می‌توان ملتی مظلوم را دعوت به مدارا کرد وقتی که هر روز کشته می‌شوند و حق‌شان به شکل نهادینه پایمال می‌شود و جهان آن‌ها را فراموش کرده است؟ چگونه می‌توان جهان اسلام را برانگیخت تا گفتمان مبارک و مترقی حقوق بشر را جدی بگیرند، در حالی که بشر فلسطینی حتی از حقوق حیوانات هم برخوردار نیست؟

نقض قوانین جنگی از هر دو سو محکوم است. ما کشتار غیرنظامیان و خشونت مشاهده شده در برخی رفتارهای حماس در اسرائیل را به صراحت محکوم می‌کنیم و آن را خلاف ارزش‌های اخلاقی و انسانی، آموزه‌های دینی برای حفظ کرامت انسان‌ها و به خصوص حساسیت نسبت به حفظ خون بی‌گناهان می‌دانیم؛ همان‌گونه که سببیت دیرینه و نهادینه‌ی ارتش اسرائیل در سرکوب مردم فلسطین به خصوص محاصره و بمباران غزه را محکوم می‌کنیم. در این میان اما جای اشغال‌گر و اشغال شده نباید جابجا شود و ریشه‌ی ستم نباید با واکنش بعضاً ستم‌آلود اشتباه گرفته شود. اسرائیل یاغی‌ترین کشور عضو سازمان ملل در برابر قطعنامه‌های حقوق بشری سازمان ملل است، به طوری که از سوی نهاد‌های مستقل حقوق بشری صراحتاً به ترورسم دولتی متهم شده است.

ملت مظلوم فلسطین حق مقاومت در مقابل اشغالگری دارد، اما نقض قوانین بین‌المللی در جنگ کمکی به پیشبرد آرمان فلسطین نمی‌کند. از باب مقایسه‌ی تاریخی می‌توان گفت نام ماندلا حتی تا سال ۲۰۰۸ میلادی در فهرست سیاه تروریستی آمریکا باقی بود. اما آن چه به جنبش مقاومت ماندلا در مقابل رژیم تبعیض‌آمیز آفریقای جنوبی و جبهات بین‌المللی بخشیده، روش خشونت‌پرهیز ماندلا بود.

هنوز یک سال نگذشته است از زمانی که روسیه به خاطر هدف قرار دادن زیرساخت‌های اوکراین، که موجب کمبود برق و آب شد، متهم به جنایت جنگی شد. اما حالا وزیر انرژی دولت افراطی و راست‌گرای اسرائیل بی‌محابا و با افتخار می‌گوید که برق و آب غزه را قطع کرده و از کسی توصیه‌ی اخلاقی نمی‌شود. نابودسازی جمعی مردم غیرنظامی از طریق «محرومیت حساب‌شده از دسترسی به غذا و دارو» بر اساس ماده‌ی هفت اساسنامه‌ی دادگاه جنایی بین‌المللی مصداق جنایت جنگی است.

ما جمعی از نواندیشان دینی ایرانی داخل و خارج کشور از سازمان ملل متحد می‌خواهیم به مجازات جمعی مردم مظلوم و بی‌دفاع غزه از سوی اسرائیل، که در حکم جنایت جنگی است پایان دهد و از همه کشورهای مؤثر در این نزاع تراژیک بخواهد حداکثر تلاش‌شان را برای آتش‌بس به کار گیرند. بهترین راه تحقق صلح عادلانه در منطقه رعایت قوانین بین‌المللی و تشکیل دو کشور جداگانه و مستقل است.

امضاءها (بر اساس حروف الفبا):

حسن یوسفی اشکوری | میثم بادامچی | عبدالعلی بازرگان | رضا بهشتی معز | سروش دباغ | عبدالکریم سروش | احمد علوی | رضا علیجانی
حسن فرشتیان | علی طهماسبی | رحمان یوانی | دارووش محمدپور | مهدی ممکن | یاسر میردامادی | عبدالله ناصری طاهری | صدیقه وسمقی

متن بیانیه به نقل از وبسایت زیتون